

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 19. CZERWCA 1801 ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 7 Czerwca.

Leibgardyi Preobrażeńskiej Półkownik Kuźnielew na własną prośbę uwalnia się od służby z rangą General Majora i mundurem. Major Borosdin przyjęty do Kijowskiego półku Kirasjerów; Major Wremiew przyjęty do Smoleńskiego półku dragonii. Niżehorodzkiego muszkietyerów regimentu zmarły Półkownik Sazonow wymazuje się z rang listy. Półkownik Woroncow przyjmuje się do regimentu muszkietyerów Selenginskiego. General Lieutenant Gudowicz 6. przyjęty w służbę do armii, jakoteż General Major Telepniew. General Major Kulniew naznaczony komendantem Petersburgskiego regimentu grenadyerów.

z Wiednia 12. Czerwca.

Utrzymuje się pogłoska, że rząd Francuzi ki chcąc koniecznie do skutku przyrównać indemnizacyę traktatem Lunevilskim przyręczone, zwrócił oko na Włoskie Mocarstwa; jeżeli z nich jedno, według ułożonego projektu, musi upadać, spodziewamy się że tak wielka odmiana znajdzie nieprzelamane przeszkody. — Powiadano przed kilku dniami że Xiążę Modencki wyjechał do Brisgau Powinno sobie w zamianę ofiarowanego; ostatnie listy z Treviso znać dają iż dotąd bawi w pomienionem mieście. — Kapituła orderu Krzyżackiego odparowała się w najbliższej stolicy pod prezydencyą Elektora Jmci Colonskiego jako Wielkiego Mistrza; temu Koadjutorowi przybrano; Arcy Xiążę Karol jednostaynem głosem na dostojność wyniesiony; w Kościele orderowym czynić zaczęto kosztowne przygotowania do uroczystego obchodu, jaki w podobnych okolicznościach czyni się zazwyczaj. — Wszyscy już Oficyerowie armii Cesarzkiej oddali żądane rewersa, jako do tajemnych towarzysztw nie należąc; podobnego oświadczenia rząd po duchownych wymaga. — Prywatne listy od granic Tureckich donoszą, iż Admirał Ganthieaume gdy prowadził Egipciowi posiłek, przez Admirała Warren został porażony; inni mówią, że unikając spotkania zawinął do portów Corsykańskich, i tam jest zamknięty od Anglików. Też same listy mówią o wylądowaniu 8. tysięcy Arnautów w Egipcie, kilku tysięcy Anglików z Indyi Wschodniej przysyłanych w Arabii.

z Londynu 6. Czerwca.

Rząd odebrał i do powfzechney wiadomości podał nowe rapporta o czynnościach wojennych w Egipcie. Piłze General Hutchinson, że Półkownik Spencer, na czele dywizyi wojsk Angielskich, za pomocą Arnautów Kapitana Bafzy udał się do Rosette. Miał w tej twierdzy nieprzyjacieli 800. ludzi; wszyscy po krótkim odporze za Nil usiąpili straciwszy cokolwiek zabitych i jeńców. Przystąpiono nie mieszkać do oblężenia zamku, w którym Francuzi załogę zostawili. D. 16. Kwietnia zaczęliśmy dawać ognia z kilku batteryj; d. 19. poddała się twierdza; garnizon z 350. żołnierza złożony w niewolę poszedł; inne warunki pozwolony kapitulacyi podobne są owym jakieśmy w Abukir podpisali. Zajmując Rosette mamy w ręku żeglugę Nilu, wstęp do Delty; nieprzyjaciół kommu-

nikacyą przecinamy. — Na tém kończy się raport Generala armii Wschodnią kommanderującego; więcej donosi w Constantinopolu postępujący Lord Elgin. Oficyer do niego wysłany z Egiptu d. 22. Kwietnia świadczy, że Menou z 6. tysiącami ludu obozując na gorach, Alexandrya zasłania, i codziennie wygląda posiłków z Admirałem Ganthieaume spodziewanych. W bitwach od 8. Marca stoczonych stracili Francuzi przynajmniej 5. tysięcy zabitego i ranionego ludu; czterech poległo Generalów, między innemi Rampon i Latour Maubourg. Według dobrowolnego wyznania jeńców, Menou wywiera żołnierzom swoim, że przebaczenia żadnego spodziewać się nie powinni od Anglików; co sami jeńcy świadczą, iż walcząc tylekroć z nieprzyjaciółmi R. Ptey, nigdzie nie doznali odporu dzielniejszego, jak w bitwie d. 21. Marca pod Alexandryą.

Śmierć Generala Abercromby niespodziana czynności wojska naszego zawiesiła; trzeba było długiego czasu, żeby się zrozumieli jego następcy, niemniej na ułożenie planu do okoliczności stosownego. Kapitan Bafza, owiżem całę rycerstwo Ottomańskie z Angielskiem przyłączyć zachować jednogłębność. Hutchinson stanowisko armii między Abukir i Alexandryą łańcami zasłonił, otworzył służę, ostatnie z miast wspomnianych wodą zalał, tak iż nieprzyjacieli z Egiptem komunikacyę przez pustynię tylko zachować, co 9. dni przykrej drogi przyczynia. Wódz nasz 23. Kwietnia miał przemieścić główną kwaterę do Rosette, dokąd już przodem wysłał 4. tysiące ludu, którzy spólnie z Turkami pójść zamysłali do Rahmanie, gdzie Francuzów jest 3. tysiące. Z drugiej strony Wielki Wezyr pilnie z Belbeys, że przyłączywszy do obozu swojego 5. tysięcy żołnierza Ghezdar Bafzy, przelzedł łecześliwie pustynię, Sahabie i Belbeys bez odporu opanował, a wojsk Tureckich dywizya miasto Damiette osadził; lecz twierdza Lesbe jest w mocy Francuzów. Spodziewa się Wezyr bydlę wkrótce pod Cairem, i za pomocą Hutchinsona zdobyć i szturmować twierdze, które założył nieprzyjacieli na zasłone stolicy. Wódz Angielski list odebrał od Beja Murada, przyrzeka ten łączyć się z zprzymierzeńcami, nie wprzód jednak aż się do niego zwycięzcy przybliżą. Ciężko nie jest Anglikom szkodliwe. Po tylu bitwach i obfitę krwi przelewaniu, jeżeli Hutchinson liczył pod chorągiewkami 11. tysięcy piechoty, tysiąć jazdy, tyleż koni.

Eskadra Admirała Warren przed Alexandryą, druga Admirała Blankett z wojskiem Wschodnio Indyjskiem na morze przybyła czerwone. Można spodziewać się Porta, iż po chwili odzyszcze stracone dzierzawy; kompania nasza może bydlę spokojną względem Azyatyckich Jey dzierzaw, którym choć dalekie Francuzów sąsiedztwo w Egipcie, niebezpieczeństwem groziło. W prawdzie potęganie nieprzyjacieli na Wschodzie wytepioną nie jest; lecz upasć musi; Menou nie ma teraz ogółem nad 10. tysięcy Europejskiego żołnierza; trzyma Cairo, Alexandryą, Rahmanie, Lesbe; co osłabia jego tak dalece, iż jeśli wprzód spodziewanych posiłków nie odbierze z Europy, skłoni się do ugody. W Delcie słabe nieprzyjacieli zatrzymał podaż. Prze-

ciwnie Hutchinson odbiera zewsząd posiłki; nie licząc wojsk Tureckich, przybyło już do Egiptu przed końcem Kwietnia, tysiąc ludu z Malty tyleż z Minorki, którą wyspę bez garnizonu prawie rząd zostawił otworem dla Hiszpanów; nie mówimy o regimentach z Gibraltaru i portów Angielskich ruszających lub ruszonych; te albowiem w ten czas podobno staną na miejscu przeznaczonem, gdy się zakończy krwawa na wschodzie rozprawa. Lecz zostawiwszy na stronie wojnę Egipską, obróćmy oko na to co się bliżej nas dzieje.

Dnia wczorajszego Prezydent Admiralicji Lord S. Vincent doniósł Mairowi Londyńskiemu, iż według doniesienia Lorda Nelson zdjęte jest embargo z okrętów naszych w portach północnych. Zatym wczora, jako w dzień doroczny narodzenia Króla Jmci, 64 rok zaczynającego, Admiralicja do wszystkich portów całego Królestwa wydała rozkazy, ażeby zdjęto embargo na statki Mocarstw północnych włożone d. 14. Stycznia; jednak żadney tu wzmianki nie ma o Szwedach. Ta wiadomość niewymówną radością Anglików napełniła; czuli wszyscy niezmierną stratę wynikającą z przerwanych kilkumiesięcznie komunikacji handlowych na północy; zbierała nie małe korzyści z otworzenia żeglugi wolney na rzekach Niemieckich Elbie, Embis, i Wezer; zbierać mogą bez porównania większe, gdy będą mogli bezpiecznie posyłać tysiączne okręta na morze Bałtyckie. Y ten między wielo zysk dla narodu będzie nieposledni, że flota z 30. okrętów liniowych, tyluż fregat i mniejszych statków złożona, północ nadbrzeża od Francuzkiego niaazdu; tego się spodziewając rząd przejrzał pilnie kazał miejsca łatwy przystęp dające, i batteriami opatrzyć. — Czekamy w tych dniach wielkiej promocyi Parów; Margrabia Cornwallis zostanie Xiążęciem de Suffolk; Margrabia Buckingham Xiążęciem Buckingham; Lord Pelham Hrabią; Syn jego przyszedł następcą w Ministerium po Xiążęciu Portland, Baronem; Lord Onslow Hrabią. — Lord Nelson prosił w rzeczy samey o dymisyję dla słabości zdrowia; pozwolono do Ojczyzny powracać, zwłaszcza teraz gdy nie ma się czego lękać na morzu północnem; zastąpi miejsce chorego Admirał Pole, i już z Yarmouth wypłynął do Coppenhagi. — Admirał Calder w pogon wysłany za Gantheaumem, był w Jamaice, odprowadził eskadrę, której część przyłączyła się do floty Cornwallisa obserwującej Brestenską.

Sily nasze na brzegach Francuzkich znacznie powiększyła w tych dniach Admiralicja; iakieżkolwiek są projekta Konsula Buonaparte, pewnie dojrzałości już bliskie; niewątpliwą wiadomość mamy, że Hiszpańskie i Francuzkie okręta w Brestenskim porcie gotują się do rychłej żeglugi; Francuzom niedostaje maytków; Hiszpani wiele chorych mają. Między wielo ostróżnościami ku obronie brzegów naszych od nieprzyjacielskiej napaści, tę wspomnieć się godzi, że blisko Nore postawiono 6 okrętów Batawom zabranych, z rozkazem zatopienia onych, ażeby tym sposobem zamknąć weyscie kanałów, które do Tamizy tantąd prowadzą. Z Indyi wschodniej kompania na własnych okrętach przenosi 37 millionów funtów ryżu; przez co drogosc zboża i żywności wszelkiej upadnie w kraju naszym. — P. Pitt ma otrzymać urząd bardzo intratny, do którego nie ma przywiązanych obowiązków; częste miewa rozmowy z Królem Jmcią. Monarcha przyszedł zupełnie do zdrowia; ukazuje się publicznie; przy zamknięciu Parlamentowych obrad mowę z Tronu sam mieć będzie. — Xiąże d'York pisał niedawno do małżonki poległego w Egipcie Generała Abercromby, ubolewając nad zgonem niewczesnym zacnego rycerza, z którym tyle kampanii sam odprawił; najmłodszemu jego synowi ofiaruje Królewic rangę Kapitana. — Kapitan flotny Day gońcem przysłany z Lisbony doniósł, że Minister Portugalskiej Korony Pinto wyjechał w Poselstwie do obozu Hiszpańskiego, szukając ugody; moc do traktowania zupełną otrzymał; słyhać iż Król Jmć Ka-

tolicki domaga się koniecznie ustąpienia sobie części Brezylji; Francuzka zaś Rpta znacznych pieniędzy. Dzisiaj nowy goniec od Posłującego w Lisbony Lorda Frere przybiegł; słyhać iż Minister Pinto podpisał z nieprzyjacielem ugodę; Hiszpania odstąpić miała włożenia embargo na okręta nasze, przestając natym że porty Portugalskie oddzielić dnia będą obojętnymi.

Generał Trigge i Admirał Dukworth na wyspie S. Eustachiusza nie prawie do wzięcia nie znaleźli; w r. 1781 zdobył Admirał Rodney i Generał Vaughan wyniosła 3 miliony FS. okrętów bogato ładownych zabrano wtenczas w porcie 150. — Admirał Dikson do Yarmouth zawinął po długim krążeniu na brzegach Batawskich; jeszcze nieprzyjacieli nie rychło wychodzić zamysła. — Pisma nasze wzmiankują o nociedemkiego Dworowi Berlińskiemu podanej wzglę przez Posła Francuzów orzenia handlu, iż żegluga na rzekach Niemieckich.

z Paryża 6. Czerwca.

Graf Liworny wczora gońcem odebrał z Madrytu od Króla Jmci Katolickiego ważną wiadomość; wojna tak dawno oczekiwana wprawdzie, lecz mniej spodziewana między Portugalią i zprzymierzonymi Mocarstwami, już się zaczęła. Xiąże Pokoju zagnął szczęśliwie kampanię. Olivenza miasto zamkiem dość obronnym zasłonię, Monte Mayor drugie niemniej mocne bez odporu wzięte; ważna Elvas twierdza wojskiem Hiszpańskiem zewsząd opasana, sto Hiszpanów przepędziło 2 tysiące Portugalczyków, zapewne nowozacieżney milicyi. Dwór Lisboński przysłał do obozu Ministra zagranicznych interesów Pinto prosząc o zawieszenie broni, ponieważ miał zupełną moc traktowania o pokój; odpowiedziano, że przed włożeniem embargo na okręta i towary Angielskie w Portugalskich portach, przed zamknięciem onych nieprzyjacielowi narodów zprzymierzonych, nie ma ugody; oraz wojska rozkaz odebrały wgląd kraiu postępować. Idą za Hiszpanami z największym pospiechem dywizye Francuzkie; artyllerya granicę przeszła. Pinto oddał wszy się z obozu Hiszpańskiego posłał do Regenta prosząc o nowe instrukcyje. — Nie upadła pogłoska o rychłej żegludze 16 okrętów wojennych z portu Cadix do Alexandryi, na których znaydować się ma liczna dywizya wojska lądowego. — Deputowany Frankfortu nad Menem na pierwszej audyencyi u Ministra zagranicznych interesów Talleyrand Perigord oświadczył wdzięczność imieniem swoich współziomków pierwszemu Konsulowi, za uręczoną niepodległość tego miasta, i obiecane przyłożenie się do jego pomyslności.

Biega już pogłoska o wzięciu twierdzy Elvas i porażce armii Portugalskiej; czekamy o tém doniesienia urzędowego. — Graf Liworny oglądał ciekawie bibliotekę, museum &c. przypatrywał się wielkiej paradyzie gwardyi Konsulowskiej; dla wielu dzieł i mężów uczonych wysoki pokazał szacunek; tłum ludu nadzwyczajny otacza go na każdym miejscu; przetoż nayeściej zachowuje incognito. W Genueńskim kraiu formuje się dość liczna zbroynych rozbojników gromada; na ich czele stanął 22 letni młodzian; wiele ten zbrodni dokonał; płaci swoim boynie, republikantom, kupującym dobra narodowe przesładule, oświadcza się z nieskończonem do obrządków religii przywiązaniem; pragnie mieć imię Liguryjskiego Passwana Oglou. — Małmy dokładną wiadomość iaka gotuje się potęga w Dunquerque i Havre do wyprawy tajemney; fregat 3 od 44 armat, 4 od 36; 10 korwet, 100 szalup armatami osadzonych; przyłączyć się ma kilka liniowych okrętów; te wszystkie statki zabiorą 15 tysięcy żołnierza lądowego; względem gotowości czyniących się po innych portach Rptey, nic nie wiemy. — Agent Otto przysłał z Londynu notę Angielskich Ministrów, w której przestregają, że Admiralicja zabierać każe rybackie nam statki, iesliby na swoiey nie przestając zabawie, dały się użyć doprzewożenia armii nioicy z portu do drugiego, do uważania obrótów flott Angielskich, i tym podobney postugi. —

Pierwszy Konsul temi dniami kilka długich konferencyi odprawił z Margrabią Lucchesini i Grafem Cobenzl, podobno chcąc ostatecznie ułatwić interes Niemieckich sekularyzacyi i indemnizacyi.

Niema dotąd żadnego rapportu od Generala Menou, rząd przestał na ogłaszaniu wiadomości, jakie mógł zebrać mianowicie od Officerów z Angielskiej niewoli przybytych. Clement powiada, co od samychże słyszał nieprzyjaciół, iż Anglicy bardzo są niekontenci z Turków; ci słysząc o zaszkliwych odmianach w polityce Europejskiej, nie nągorliwiej przyczyniają się do dzieła przedsięwziętego. Odgrzali się nawet Officerowie Angielscy zabierać Ottomańską flotę; ta liczy 5 okrętów od 74 armat, 8 fregat, Admiralski Selim od 110 jest przedziwną pięknością. Nie jest myślą Wielkiej Brytanii zatrzymać Egipt pod swoim panowaniem; chce tylko zniszczyć miasta nadmorskie, zawalić porty, słowem handel odjąć krajowi temu na całe wieki; bo Turcy niszczyć umieją, nie znają co to jest rzeczy wskrzeszać upadłe. Powszechnie jest mniemanie na flocie Angielskiej, że gdyby przybyła z Toulonu eskadra, przyłączyłby się do niej Kapitan Basza, którego głośno Francuzem wszyscy nazywają. Mniemają nasi iénce, iż Gantheaume bez wielkiej pracy może zagać Lorda Keith eskadrę, który gorliwie posilkuje wojska lądowe, kilka tysięcy naysłabszych maytków, i cokolwiek miał żołnierza morskich, przesłał do obozu. Alexandrya żadnego szturmu się nieboi; nieprzyjaciół wodę z Cypru sprowadzać musi; tamże i na innych miejscach zostawił był przed wyprawą 2 tysiące chorego ludu; widział kilkaset ozdrowionych Clement, gdy ich prowadzono do Egiptu; ledwie mieli postać człowieczą. Ranionych żołnierzy Lord Keith odsyła do Malty; której obywatele nie lubią Anglików.

W drugim liście pomieniony Clement donosi d. 24 Maja z lazaretu Marseilskiego Ministrów wojennemu, o pogłosce względem porażenia wojsk Angielskich w Egipcie. Rzecz jest, powiada, iesił nie prawdziwa, do prawdy przynajmniej podobna. General Menou w bitwie d. 21 Marca nie stawiał, jak twierdzą Anglicy, całej potęgi na placu; wielka część armii Francuskiej zbyt odległa była od Alexandryi. Wezrł w obozie przez morową zarazę spustoszoną stał pod Gazą. Murad Bey przy pomocy batalionu naszej piechoty i kompanii kanonierów przyrzekł nie dozwolić Turkom przejścia wielkiej pustyni. General Robin z 6 batalionami, regimentem jazdy był w Salahie. General Belliard z 5 batalionami, 300 Kawalerji, wojskiem posilkowym stał w Egipcie wyższym; General Morand w Damiette; tak dalece iż Menou mógł do siebie sprowadzić batalionów 12, liczną jazdę, i wojska posilkowe. — Minister policyi Fouché pisał do Prefektów Departamentowych przyganiając nie zachowanie prawa względem Emigrantów, tych mianowicie którzy broń na Ojczyznę podnieśli. Kto przyjmuje do kraju, powiada, burzycielów spokojności powszechnej, stał się współnikiem ich zbrodni; przyjmować ich nie podobno; mają albowiem ręce zabrocone krwią swoich współziomków. Zaleca naostatek, ażeby nie uważając na jakiekolwiek pozwolenia i pasporta, granice Francuskie dla takich ludzi zamknięte trzymali. Trybunał kassacyjny niedawno dał wyrok uwagi godzien, że sukcesya po obywatelu Francuzkim spadać nie może na cudzoziemca najbliższy z nim spokrewnionego, jeżeli ten nie jest obywatel Francuzki. — Bernadotte w Departamentach zachodnich schwytał kolegę Szefa Szuanów Georges, Rohu nazwiskiem i wielu innych. W Grenoble aresztowany Chandelier, który miał należeć do spisku na życie Konsula skłonego.

z Liworny 17. Maja.

Przywieziono do miasta naszego wielu chorych i ranionych żołnierzy z dywizji Generala Mariotti, która wyspę Elba zdobyć usiłuje. Poniesli Francuzi klęskę przy wylądowaniu; dziś

Portoferraio ściśle zamknięte; Francuzi armatami osadziła góry okoliczne. Anglików nie wiele jest w mieście. Komendant miał oświadczyć, że utrzymywać chce twierdzę, póki nie odbierze wyraźnych rozkazów do podania onej nieprzyjacielowi. Wojska Neapolitańskie z Elby ustąpiły. General Murat miastu naszemu jeszcze raz millionową narzucił kontrybucyą. W Massa Carrara spiszek odkryto; lud zbuntowany przyłączył się zamysłał do Toskanii; miał Agentów dzielnych w Madrycie i Paryżu; rzecz się wydała; dowodzców pobrano do więzienia. Z Palermo wysłano kilka okrętów do Malty, dla odprowadzenia ztamtąd wojsk Neapolitańskich. W porcie naszym Francuzi zaciągają wiele maytków do swojej floty. — Rząd Florencki pisał niedawno do pierwszego Konsula z podziękowaniem za przewrócenie praw dawnych, prosiąc oraz ażeby względ mieć raczył na ucisk kraju naszego. Odpisał Minister Talleyrand, iż Buonaparte chwali usilność i dobre chęci rządu naszego, przyczyni się do polepszenia losu Toskanii; związki między nią i Francyą umocni; słowem Toskańcykowie będą szczęśliwymi pod berłem nowego Pana. Słychać że General Murat na jego dworze ma sprawować urząd Poselski.

z Hagi 6. Czerwca.

Do Gand i wielu innych miast Flandryjskich liczne wracają garnizony, tak dalece że dziś w Departamentach Belgickich jest blisko 50. tysięcy żołnierzy; wszyscy do marszu zawsze gotowi. W Arsenalach: Malines, Luxembourg, Maastricht, Namur, Anvers robota nieustanna znać dać, iż pierwszy Konsul grozi wylądowaniem do krajów nieprzyjacielskich. Angielskie tym czasem eskadry pilnie przeliskadają, ażeby statki w Ostendzie, Flissingue, Anyers uzbrojone do portu Dunquerque zgromadzić się nie mogły. Z trzech kandydatów pierwszy Pyman Dyrektorem został na miejscu kończącego urząd, Hoeth, nie jeszcze nie urządzono względem rewizji Batawskich praw i ustaw; nie względem indemnizacyi należnej Xiążęciu Orange. Półnie w portach pracujemy około floty; rozumieją niektórzy, że tajemne zamiary pierwszego Konsula wkrótce wyjdą na jaw.

z Strásburga 31. Maja.

General en chef Moreau wyjeżdżając do Paryża zalecił w dobrach swoich w Alsacyi czynić wszelką gotowość do przyjęcia jego z rodziną i przyjaciółmi na zimę. Armia naša bardzo pięknie oporzadzona z Niemiec powróciła; bataliony piechoty są w komplecie jak były przed zagaleniem kampanii, liczą po 900, 800, a najmniey 700. żołnierzy; jazda ma więcej ludu aniżeli miała w Maju przelżłego roku.

z Berne 30. Maja.

Zgromadzenie prawodawcze postanowiło projekt nowej konstytucyi oddać pod ład generalnego Seymu Szwajcarów, który ma być zwołany w miesiącu Wrzesniu. Rpta jest jedną i nierozdzielna; Berne iey stolica; dzielić się ma na 17 Cantonów. 1. Berne w dawnych granicach, oprócz Vaud i Argow Powiatu. 2. Zurich. 3. Lucerne. 4. Uri, 5. Schwitz. 6. Unterwald. 7. Zug. 8. Solothurn, wszystkie w dawnych granicach. 9. Glaris powiększony okolicą Sargans, Werdenberg, Caster, Utznacht, Rapperswil. 10. Appenzell powiększony okolicą S. Gall, Toggenburg, Rhintal. 11. Friburg powiększony okolicą Morat i Schwartzburg. 12. Bazylea powiększona powiatem Frikthal od Austrii ustapionym. 13. Schaffhausen powiększony powiatem Thurgow. 14. Argow złączony z powiatem Baden i częścią Frikthal. 15. Vaud w dawnych granicach. 16. Grisonowie. 17. Powiaty Włoskie. Jeżeli co zostanie przy nas od powiatu Valais, który ma być Francuzom ustapiony, przyłączymy to do bliższych Cantonów. Rpta mieć będzie Seym i Senat. Do pierwszego wchodzi Reprezentanci wszystkich Cantonów w liczbie 77 na lat 5 obrani; Senat składać się będzie z

osob 25. — Słychać że woyska Francuzkie Konsul Buonaparte z kraiu naszego wyprowadzić postanowił, tak iż mieć nie będziemy oprócz trzech półbrygad posiłkowych.

z Neapolu 19. Maia.

Alquier Poseł Francuzki na publiczney audyencyi dnia wczorajszego Królewicowi Natępcy Tronu Dwóch Sycylii oddał listy wierzytelne; Królewic przyjął imieniem Ojca swiego. W mowie Minister nie wykroczył z obrotów przyzwyczajey grzeczności i respektu; odpowiedź którą odebrał, była bardzo podchlebną — Z Palermu wiadomość mamy, iż Sycylijska flotta pod żagle wyszła, ponieważ nie daleko brzegów pokazali się korsarze Afrykańscy, od których bliskie niebezpieczeństwo handlującym.

z Rzymu 23. Maia.

Król Jmć Sardyński odebrał d. 18. gońca z Paryża w nocy; nazajutrz śpiesznie przygotować kazał ekwipaż; d. zaś 20. z całą familią opuściwszy miasto stolicę udał się do Frascati, żądając jechać do Neapolu. Z Tolentino donoszą iż do pomienionego miasta zbliżają się woyska Francuzkie.

z Constantinopola 12. Maia.

Potwierdziła się z Egiptu wiadomość o wzięciu Rosette; lecz Alexandrya w ręku Francuzów. Głodem Anglii dobyć twierdzy postanowili. Do Bukarestu Porta wysłała urzędników, którym zlecone jest przyjęcie Posła Hiszpańskiego. Haki Balza nowy Beglerbey Romeli odebrał rozkaz iść na wyprawę, byleby tylko pokonał Pałswana Oglou, i niżejczących Prowincye Otomańskie rozbojników, Daglis; słychać że na czele woyska licznego gotuje się do opasania twierdzy Widdińskiej. Wielki Wezyr w Salahié miał znaleźć nie mało artylleryi i amunicyi. Generał Menou od Wodzów zprzymierzonych raz jeszcze wzywany, ażeby z Egiptu dobrowolnie ustępował, odrzucił ugodę. Eskadra Admirała Gantbeaume troskliwością Turków napelnia; rząd chce 8. wojennych okrętów posyłać na zastłonę Morei. Rozeszła się niedawno w mieście pogłoska o wzięciu Cairu przez armię Wielkiego Wezyra; lecz tej nie potwierdziły urzędowe rapporta z obozu.

z Moguncyi 7. Czerwca.

Do Caisel na przeciwnym brzegu Renu leżącego nie przeszło nad 200. Francuzów; tamże podziś dzień stoją garnizonem woyska Magunckie; lecz wkrótce oddać się powinny do Hochheim, gdzie dla nich leże przygotowane. O przejściu spodziewanem i już rozgłoszonem znaczney liczby woysk Republikantskich z lewego brzegu Renu do Niemieckich dzierżaw nie słychać; gdzie niegdzie tylko przeszły małe, jak w Caisel podiażdy.

Dekretem niestannym nad ultymarney konwikcyi w Woytowsko-Lawniczym Wileń: Sądzie na dniu 9. VS. 20. NS, Msca Marca 1798. Ru w Sprawie JP. Krzysztofa Makowskiego, z Michałem i jego Zoną Ambrożewiczami ferowanym, postanowiono: wyprzedać wiecześnie przez publiczną Licytacją, dom pod Nrem 1034. skonwinkowanych Ambrożewiczów z piecami Cegielnianemi murowane i drewniane zawierający budowle na przedmiesciu Wileńskim Snipitzkach, na gruncie Radziwiłłowskiem stojący. W skutek czego że licytacją w dniach 4. 14 i 28. Msca Junii Ru idącego in fundo wzmienionego Domu odbywać się będzie; przez niniejszą publikacją

tak Aktorów Domu Ambrożewiczów, jako też całą Powfzechność zawiadamiają, naten Akt wyznaczeni Sądowi Urzędnicy Jan Mikisz i Antoni Trapp.

Od Rządu Gubernskiego Litewskiego powtórnie ogłasza się, iż dobra Kurkle zwane w Pcie Wilkomierakim położone Michałowi Dytrychowi należne 28 dusz pici męskiej oraz 18 żeńskiej w sobie zawierające zewszystkimi attynencyami i budowlą. Również Dobra Rawdonie zwane w Pcie Rosieńskim sytuowane, do urodz: Stefana Olendzkiego przynależne, składające się z 41 dusz pici męskiej, a także 42 żeńskiej zewszystkimi attynencyami i budynkami mają być sprzedane przez Licytacją, życzący zatem kupić pomienione Dobra mają się stawić do Rządu Gubernskiego Litewskiego w trzech terminach. 1szym Julii 28. 2gim Augusta 10 i w 3cim Augusta 18 niniejszego Roku Junii 1. dnia 1801 Roku.

Miński Gubernii, Bobruyskiego Powiatu Obywatel, Nadworny Sowietnik i Orderu S. Włodzimierza 4 klasy Kawaler Krasiński mając zamiar iechać do Petersburga dla kwerendowania w Aktach Metryk Litewskich (do oney stolicy z Warszawy przewiezionych) potrzebnych papierów Domowi swemu, obwieszcza Przeswietne Publicum, iż iesliby się zdało Obywatelom Gubernii Litewskiej, Mińskiej i Białoruskiej, a ile znajomością lub pokrewieństwem do niego zbliżonym, powierzyć mu przy tej okazji kwerendę także potrzebnych każdemu Domowi papierów, nadeń Królewskich Dekretów, ograniczeń, lustracyów, Inwentarzy, &c. przyjmie oną na siebie za wczesnym zgłoszeniem się. Do czego potrzebne będzie od każdego zlecającego mu tę posługę: 1. Adnotacya iakie właśnie tranzakta i iakien dat do wyszukania są potrzebnę. 2. Danie pieniędzy na przewidziane przy wyjęciu tranzaktów expensa i poszliny. 3. Ułożenie się o zastąpienie nieprzewidzianych przy takowej kwerendzie wydatków. Znajdować wyż wyrażonego Obywatela z rekwizycją każdy może do dnia 1. Marca roku przyszłego, przysyłając Listy swe lub Plenipotentów do niego w Powiat Bobruyski do Laskowicz, a adressując Poczta przez Mińsk, Bobruysk. — Datt w Jerominey, R. 1801 Maia 20 d.

Na mocy Dekretu Sadu Taxatorskiego Exdywizorskiego w Ru terażniejszym 1801. Msca Junii dnia 5. oczewiscie ferowanego exdywizyi majątku JP. Kazimierza Rydzewskiego, celem uczynienia satysfakcyi Wierzycielom są przeznaczone do sprzedania przez Licytacją Kamienica pod Nrem 502. za Cekauzem nad Wilłą rzeką, Dworek za Rudnicką bramą pod N. 1181., drugi na Kłóskim Targu pod Nrem 1191. Plac jeden między Numerami 1187. i 1188. tyłem przypierający do wału, a frontem do ulicy Końskiego Targu, w mieście Wilnie sytuowane. Która to licytacją odbywać się będzie in fundo Kamienicy. — Termin oney pierwszy dnia drugiego Miesiaca 8bra Roku terażniejszego 1801., drugi termin dnia 15. Januarii, trzeci i ostatni d. 20. Aprila 1802. Ru.